

Byla C-605/20**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2020 m. lapkričio 17 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Supremo Tribunal Administrativo (Aukščiausiasis administracinis teismas, Portugalija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. liepos 1 d.

Pareiškėja ir apeliantė:

Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Atsakovas:

Autoridade Tributária e Aduaneira (Mokesčių ir muitų administratorius)

Pagrindinės bylos dalykas

Bendrovės apeliantės pagrindinėje byloje paslaugų teikimo tai pačiai grupei priklausančiai Indijoje įsteigtai bendrovei (teikiant medžiagas, skirtas remontuoti ar pakeisti vėjo jėgainių mentes per garantinį laikotarpį, pagamintas ir suteiktas antrosios bendrovės pirmajai bendrovei) apmokestinimas PVM. Papildomas apeliantės bendrovei Indijoje pateiktose debeto avizose nenurodyto PVM sumokėjimas. 1989 m. gegužės 4 d. *Direção de Serviços do IVA* (PVM tarnybos direkcija) aplinkraštyje Nr. 49424 pateikto Portugalijos mokesčių administratoriaus apmokestinimo PVM aiškinimo atitikimas Sąjungos teisei, būtent PVM direktyvos 77/388/EEB 2 straipsnio 1 punktui.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės, būtent PVM direktyvos (Direktyva 77/388/EEB) 2 straipsnio 1 punkto, aiškinimas; SESV 267 straipsnio b punktas

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Sąjungos teisę atitinka aiškinimas, kad remontas, atliktas per vadinamąjį „garantinį laikotarpį“, laikomas neapmokestinamu sandoriu tik tuomet, kai jis vykdomas neatlygintinai ir tiek, kiek jis automatiškai įtraukiamas į prekės, kuriai taikoma garantija, pardavimo kainą, todėl garantiniu laikotarpiu teikiamos paslaugos turi būti laikomos apmokestinamomis (neatsižvelgiant į tai, ar jos teikiamos naudojant medžiagas) ir dėl jų turi būti išrašyta sąskaita faktūra, nes jos būtina turi būti laikomos paslaugomis, teikiamomis už atlygį?

2. Ar debeto avizos pateikimas vėjo jėginių sudedamųjų dalių tiekėjui, kad būtų kompensuotos šių prekių pirkėjo išlaidos, patirtos per garantinį laikotarpį dėl sudedamųjų dalių pakeitimo (naujas tiekėjo prekių importas, kuriam pritaikytas PVM ir dėl kurio atsirado teisė į atskaitą) ir atitinkamų remonto darbų (iš trečiųjų asmenų įsigyjant paslaugų, už kurias sumokėtas PVM), šiam pirkėjui (jis priklauso tai pačiai grupei, kaip ir trečiojoje šalyje įsteigtas pardavėjas) teikiant vėjo jėginių parko įrengimo paslaugas tretiesiems asmenims, turi būti laikomas paprasčiausiu išlaidų perkėlimo sandoriu, kuris, kaip toks, neapmokestinamas PVM, ar paslaugų teikimu už atlygį, dėl kurio turi būti sumokėtas mokestis?

Nurodomos Sąjungos teisės nuostatos

1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 2 straipsnio 1 dalis.

2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Likenne* (C-77/01).

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

Código do IVA (PVM kodeksas; toliau – CIVA) 4 straipsnis ir 16 straipsnio 6 punktas; 1984 m. gruodžio 26 d. Įstatyminis dekretas 394-B/84 (paskelbtas *Diário da República* Nr. 297/1984, I papildymas, I serija).

1989 m. gegužės 4 d. *Direção de Serviços do IVA* (PVM tarnybos direkcija) aplinkraštis Nr. 49424, kurį galima rasti interneto svetainėje „Portal das Finanças“: https://info.portaldasfinancas.gov.pt/pt/informacao_fiscal/legislacao/instrucoes_administrativas/Documents/oficio-circulado_49424_de_04-05-1989_direccao_de_servicos_do_iva.pdf.

Trumpas pagrindinės bylos faktinių aplinkybių ir proceso aprašymas

- 1 Pareiškėjos ir apeliančės pagrindinėje byloje (toliau – apeliančė) veikla – gamyba, montavimas, eksploatavimas, pardavimas, įrengimas, plėtra, mechanizavimas,

veikimas, priežiūra ir paslaugų teikimas energetikos sektoriuje, visų pirma vėjo energijos sektoriuje, ir susijusios veiklos vykdymas.

- 2 2009 m. apeliantė visiškai priklausė Danijoje įsteigtai bendrovei *Suzlon Wind Energy A/S*, kuri savo ruožtu priklausė Indijos bendrovei *Suzlon Energy Limited*.
- 3 2006 m. birželio 17 d. Indijos bendrovė *Suzlon Energy Limited* su Danijos bendrove *Suzlon Energy A/S* sudarė sutartį „Terms and Conditions of Sales Agreement“ (pardavimo sutartis ir sąlygos), taikytiną jos patronuojamosioms bendrovėms.
- 4 Šioje sutartyje be kita ko buvo nustatyta, kad vėjo jėginių generatorių ir visos pagalbinės įrangos tiekimo projektus (toliau kartu – „vėjo jėgainės“) pirkėjas ir tiekėjas, taip pat pirkėjas ir jo patronuojamosios bendrovės vykdo taikydami šią sutartį.
- 5 Pagal šios sutarties 11.0 sąlygą „visoms detalėms tiekėjas turi suteikti dvejų (2) metų garantinį laikotarpį dėl gamybos defektų, skaičiuojamą nuo komercinio sandorio sudarymo dienos, per kurį tiekėjas sumokės už visas projektui skirtas detales, remontą ir transportą, o pirkėjas sumokės už darbo sąnaudas, kad būtų pakeistos dalys. Kiek tai susiję su vėjo jėginių dalimis, kurias tiekėjas perka iš savo tiekėjų, tiekėjas perduoda pirkėjui tiekimo sutartis ir suteikia jam visus reikiamus leidimus, kad jis galėtų tiesiogiai susisiekti su šiais tiekėjais visais klausimais, susijusiais su iš trečiųjų asmenų nupirktų dalių garantija, remontu ar pakeitimu neatlygintinai. Visais šiais atvejais garantijos (ar susijusios) išlaidos tenka pirkėjui, kuris negali jų perkelti tiekėjui <...>“.
- 6 Pagal kelis susitarimus dėl pagrindinės bylos medžiagoje konkrečiai nurodytose įvairiose žemyninės Portugalijos vietovėse esantiems vėjo jėginių parkams skirtų vėjo jėginių tiekimo ir surinkimo 2007 m. ir 2008 m. apeliantė tiesiogiai importuodama iš Indijos bendrovės *Suzlon Energy Limited* įsigijo dvidešimt vieną vėjo jėgainę, sudarytą iš 63 menčių ir kainavusią 3 879 000 eurų.
- 7 Nuo 2007 m. rugsėjo mėn. veikiant turbinoms S88 V2 ant minėtų vėjo jėginių menčių atsirado bendrų įtrūkimų, iš kurių buvimo vietos ir formos buvo galima spręsti, kad tai yra ne individualus trūkumas, o bendras serijinis trūkumas, dėl kurio reikėjo jas remontuoti ar pakeisti.
- 8 2008 m. sausio 25 d. apeliantė (SWEP) su Indijos bendrove *Suzlon Energy Limited* (SEL) sudarė vadinamąją sutartį „Services Agreement“ (paslaugų teikimo sutartis), kurioje šiuo atveju buvo numatyta:

A – SEL yra Indijoje įsteigta komercinė bendrovė, kuri specializuojasi ir yra lyderė vėjo energijos gamybos įrangos ir technologijos sektoriuje.

B – SWEP yra pagal Portugalijos teisę įsteigta komercinė bendrovė, kuri užsiima vėjo energijos [(vėjo jėginių)] įrangos pardavimu, montavimu, įrengimu ir

remontu, Portugalijoje turinti pakankamai pajėgumų sukurti [vėjo jėgainių] remonto infrastruktūrą <...>.

<...>

D – SEL pageidauja, kad būtų suremontuotos 21 [vėjo jėgainės], esančios [sutartyje nurodytuose] vėjo jėgainių parkuose, 63 mentės, kiekvieną iš jų suremontuojant arba pakeičiant.

E – Pakaitinės mentės, kuriomis turi būti pakeistos šiuo metu turbinose sumontuotos mentės su defektu, iš Indijos gabenamos į Portugaliją.

F – Šiuo metu [vėjo jėgainėse] sumontuotos mentės turi būti remontuojamos jas išmontavus, remontuojant vadinamojoje „restauravimo zonoje“ ir vėliau sumontuojant [vėjo jėgainėse].

Pirma sąlyga – Paslaugos

1. SEL įsipareigoja teikti SWEP toliau nurodytas paslaugas pagal šios sutarties nuostatas:

- a) padėti SWEP individualiai remontuoti ar pakeisti mentes, [nurodytas] <...> SWEP prašyme ir pagal jos nurodymus;
- b) teikti pagalbą SWEP visais logistikos klausimais, susijusiais su pirmesniame punkte nurodytu remontu.
- c) [pagalba muitinės srityje]

2. Siekdama, kad SEL tinkamai suteiktų paslaugas SWEP, ši įsipareigoja SEL:

- a) suteikti infrastruktūrą, vadinamą „restauravimo zona“, ir paslaugas, susijusias su menčių sandėliavimu ir tvarkymu;
- b) SEL vardu įsigyti visą reikiamą įrangą ir įrenginius, kad būtų galima atlikti menčių atnaujinimą;
- c) [Transportas]

<...>

Antra sąlyga – Remonto procesas (restauravimas) ir grafikas <...>

Ketvirta sąlyga – SEL nėra SWEP atstovas

Šioje sutartyje nustatytas SEL ir SWEP ryšys yra kliento ir paslaugų teikėjo ryšys, o ne ryšys tarp darbdavio ir darbuotojo ar tarp akcininkų ir bendro kapitalo bendrovės, nes SEL veikia savo vardu, o ne SWEP interesais, ir neturi įgaliojimų

SWEP interesais ar jos vardu prisiimti aiškių ar netiesioginių įsipareigojimų, kurie kažkaip saistytų SWEP <...>“

- 9 Nuo 2007 m. rugsėjo mėn. iki 2009 m. kovo mėn. apeliantė nacionalinėje teritorijoje remontavo ar keitė sutartyje nurodytas mentes ir kitas techninių trūkumų turinčias vėjo jėgainių sudedamąsias dalis, pirkdama įrangą ir subrangos paslaugas iš trečiųjų asmenų, kurie apeliantei išrašė atitinkamas sąskaitas faktūras, o ji šias paslaugas apskaitė kaip debeto sandorius, dėl kurių ji pasinaudojo teise į PVM atskaitą.
- 10 2009 m. vasario 27 d. ir kovo 31 d. apeliantė Indijos bendrovei *Suzlon Energy Limited* išdavė tris debeto avizas, atitinkamai 2 909 643 EUR, 1 913 533,68 EUR ir 3 263 454,84 EUR, susijusias su apeliantei Portugalijoje suteiktomis paslaugomis.
- 11 2011 m. *Direção de Finanças* (Mokesčių inspekcija) *Serviços de Inspeção Tributária* (Mokesčių kontrolės tarnyba) atliko dalinį apeliantės mokestinį patikrinimą dėl PVM taikymo už 2009 mokestinius metus.
- 12 Po 2012 m. gegužės 31 d. mokestinio patikrinimo surašytame akte buvo pasiūlyti keli vien aritmetiniai pataisymai, kurių bendra suma sudarė 1 485 940,93 EUR ir kurie susiję su PVM, mokėtinu už 2009 mokestinius metus; tie pataisymai padaryti dėl pažeidimų, susijusių, be kita ko, su debeto avizomis, kurias apeliantė išrašė minėtai Indijos bendrovei *Suzlon Energy Limited* (jose PVM nebuvo apskaičiuotas ir nenurodytas neapmokestinimo pagrindas, nes apmokestinamasis asmuo manė, jog jos išrašytos dėl žalos atlyginimo, ir todėl šios sumos nepatenka į apmokestinamąją PVM vertę pagal PVM kodekso 16 straipsnio 6 punktą).
- 13 Atsižvelgdamas į mokesčių kontrolės tarnybos akte nurodytas faktines aplinkybes, mokesčių administratorius pateikė pranešimus apie papildomą PVM kartu su delspinigiais už 2009 m. vasario, kovo ir lapkričio mėnesius (bendra suma – 1 666 710,02 EUR) mokėjimą.
- 14 Dėl šių pranešimų apie papildomą PVM mokėjimą SEL pareiškė ieškinį *Tribunal Tributário de Lisboa* (Lisabonos mokesčių bylų teismas), kuris 2017 m. birželio 30 d. sprendimu pripažino ieškinį nepagrįstu. Dėl šio sprendimo buvo pateiktas skundas *Supremo Tribunal Administrativo*, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiame teisme šioje byloje.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 15 Šioje byloje apeliantė tvirtina, kad nagrinėjami sandoriai, dėl kurių buvo priimtas mokesčių kontrolės tarnybos aktas, yra neapmokestinami sandoriai, nes tai yra neatlygintini sandoriai.
- 16 Tai susiję su tuo, kad paprasčiausiu tikslios išlaidų, kurias klientas patyrė garantiniu laikotarpiu remontuodamas ar keisdamas įsigytas prekes, sumos

perkėlimu tiekėjui nesiekama nuolat gauti pajamų kaip atlygio, dėl to tas perkėlimas nėra ekonominio pobūdžio.

- 17 Šiuo atveju šis perkėlimas buvo atliktas ne už tiekėjo kompensaciją, o tik siekiant susigrąžinti kliento (apeliantės) išlaidas, patirtas vykdant tiekėjui tenkančią užduotį, nes jai buvo duota prekės tinkamo veikimo garantija, įtraukta į pardavimo kainą, t. y. kaip atgręžtinio reikalavimo teisė.
- 18 Skundžiamame sprendime iš apeliantės atliktos mokesčio atskaitos klaidingai buvo padaryta išvada, kad egzistuoja apmokestinamasis sandoris, tačiau pagal PVM direktyvos 168 straipsnį ir CIVA 19 ir paskesnius straipsnius yra visiškai priešingai.
- 19 Antra skundžiamame sprendime, pasak apeliantės, padaryta klaida susijusi su prielaida, kad paslaugos teikiamos siekiant apmokestinti paprasčiausią išlaidų perkėlimą be jokios maržos, šalinant gaminių trūkumus garantiniu laikotarpiu.
- 20 Apeliantės teigimu, Portugalijos mokesčių administratorius ne kartą nusprendė, kad tikslios išlaidų sumos perkėlimas, t. y. be jokios maržos, nėra paslaugų teikimas ir nepatenka į PVM taikymo sritį.
- 21 2004 m. balandžio 29 d. Sprendime *EDM* (C-77/01) būtent šiuo klausimu Teisingumo Teismas, apeliantės teigimu, nusprendė, jog galima daryti išvadą, kad jei išlaidos perkeliamos neviršijant tikslios jų sumos, be maržos, kaip yra šiuo atveju, atlygio nėra, todėl nėra PVM tikslais apmokestinamo sandorio.
- 22 Atvirkščiai, mokesčių administratorius mano, kad pagal ginčijamose debeto avizose pateiktą sandorių aprašymą jose nurodytos remonto paslaugos, už kurias SUZLON PORTUGAL gamintojai, Indijos įmonei SUZLON, pateikė tas debeto avizas, pagal CIVA 4 ir 18 straipsnius Portugalijoje apmokestinamos standartiniu PVM tarifu, todėl šiuo pagrindu mokėtinas mokestis yra 1 481 872,31 EUR.
- 23 Taip yra dėl to, kad šiems sandoriams reikia taikyti 1989 m. gegužės 4 d. PVM tarnybos direktijos aplinkraščio Nr. 49424 doktriną, taikomą kliento teikiamoms paslaugoms tiekėjui garantiniu laikotarpiu ir pagal kurią:
 - „1. Vadinamuoju „garantiniu laikotarpiu“ atlikti remonto darbai laikomi neapmokestinamais sandoriais tik tada, kai jie atliekami neatlygintinai, nes visada buvo laikoma, kad jie automatiškai įtraukiami į prekės, kuriai suteikta garantija, pardavimo kainą, todėl jie negali būti prilyginami sandoriams už atlygį, kaip tai kitomis aplinkybėmis turėtų būti pagal CIVA 3 straipsnio 3 punkto f papunkčio ir 4 straipsnio 2 punkto b papunkčio nuostatas. Tačiau kai už šias paslaugas (nesvarbu, ar jos susijusios su medžiagų naudojimu) pateikiamos sąskaitos faktūros, jos laikomos sandoriais už atlygį, kurie dėl to yra apmokestinami pagal bendrąsias [CIVA] nuostatas.
 2. Vadinasi, jei už remontą pateikiama sąskaita faktūra, t. y. kai yra skolinis reikalavimas tretiesiems asmenims (klientui, koncesininkui ar gamintojui),

mokestis turi būti apskaičiuojamas ir tas pats taikoma, kai vietoje taisymą atlikusio asmens arba koncesininko išduotos debeto avizos koncesininkas arba gamintojas išrašo kreditinį dokumentą.

<...>“

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 24 Ginčas, kurį nagrinėja *Supremo Tribunal Administrativo* dėl jam apskusto *Tribunal Tributário de Lisboa* sprendimo, yra susijęs su už 2009 m. vasario, kovo ir lapkričio mėn. apeliantei pateiktų pranešimų apie PVM sumokėjimą aritmetiniu pataisymu; jis iš esmės padarytas dėl to, kad apeliante neapskaičiavo PVM debeto avizose, pateiktose Indijos bendrovei *Suzlon Energy Limited*, kuriai priklausė Danijoje įsteigta bendrovė *Suzlon Wind Energy A / S*, o ši savo ruožtu buvo viso apeliančės nuosavo kapitalo savininkė. Taigi tai buvo grupės viduje sudaryti sandoriai.
- 25 Šioje byloje kyla klausimas, ar [išlaidų] perkėlimas apmokestinamas PVM, išduodant debeto avizas, susijusias su menčių ir kitų vėjo jėgainių sudedamųjų dalių remonto ar pakeitimo darbais, kuriuos apeliante atliko savo klientams (įmonės, su kuriomis apeliante sudarė vėjo jėgainių, kurias ji įsigijo iš Indijos bendrovės *Slonuz Energy Limited*, tiekimo ir montavimo darbų sutartis). Apeliante mano, kad nagrinėjami sandoriai neapmokestinami PVM, nes ji Indijos bendrovei *Suzlon Energy Limited* neteikė jokių paslaugų už atlygį. Aptariamais debeto sandoriais, susiję su jau nurodytų vėjo jėgainių menčių trūkumams pašalinti skirtomis išlaidomis, turi būti kvalifikuojami kaip sandoriai be ekonominio turinio, nes toms dalims taikoma gamyklos garantija, kurią jai suteikė Indijos įmonė. Apeliante iš esmės teigia, kad ginčijami sandoriai yra paprasčiausias išlaidų, patirtų garantiniu laikotarpiu „ištaisant“ vėjo jėgainių sudedamųjų dalių, kurias ji įsigijo iš šios bendrovės, trūkumus, perkėlimas Indijos bendrovei. Vadinasi, kalbama apie išlaidas, atsirandančias dėl prekių ir paslaugų įsigijimo iš trečiųjų asmenų, kurios buvo įsigytos užuot vėl išsiuntus prekes (konkrečiai kalbant, vėjo jėgainių mentes) į Indiją arba užuot laukus, kol Indijos bendrovė pristatys naujas medžiagas, o tai pateisinama būtinybe užtikrinti, kad problema būtų išspręsta laiku.
- 26 Apeliančės teigimu, nustatyti faktai turėtų būti laikomi atveju, kai pirkėjas defektinio produkto remonto išlaidas perkelia pardavėjui (tam tikra „atgręžtinio reikalavimo teisė“), o ne kai teikiamos paslaugos sudedamųjų dalių pardavėjui.
- 27 Apeliante priduria, kad net pripažinus, jog tai yra paslaugų teikimas, jis jokia būdu negali būti laikomas vykdomu už atlygį, nes ji negavo jokio atlygio iš Indijos bendrovės už veiksmus, atliktus siekiant pašalinti jai patiektų prekių trūkumus, ir tik gavo sumą, atitinkančią patirtas išlaidas, o dėl šios priežasties (atlygio už darbus nebuvimo) nereikia apskaičiuoti PVM.

- 28 Vis dėlto mokesčių administratorius mano, kad išduotos debeto avizos negali būti laikomos apeliančios iš Indijos bendrovės „pirktų dalių kainai pritaikyta paprasčiausia nuolaida“, nes mentės buvo remontuojamos pagal dviejų įmonių sudarytą paslaugų teikimo sutartį, ir apeliančė neįtraukė jokios „nuolaidos“ į iš pradžių už importuotas prekes sumokėtą kainą ir nepatiksino sumokėto ir atskaityto PVM. Siekdamas pagrįsti teiginį, kad šie sandoriai yra apmokestinami PVM, mokesčių administratorius priduria, kad net jei nagrinėjami sandoriai turėtų būti laikomi patenkančiais į atitinkamo gamintojo pateiktoms dalims suteiktą garantiją, t. y. kad *Suzlon India* sumokėtos sumos teisiškai turi būti prilyginamos išlaidų perkėlimui, šie sandoriai bet kuriuo atveju turėtų būti laikomi atliktais už atlygį pagal 1989 m. gegužės 4 d. aplinkraštį Nr. 49424 dėl „produktų remonto per garantinį laikotarpį“, arba dėl to, kad ši veikla buvo susijusi su pakeistų medžiagų importu (apeliantės įvykdytas importas, nes ji vėl prašė *Suzlon India* atlikti tiekimą), už kurį vėl buvo sumokėtas PVM (kuris vėliau buvo atskaitytas), taip pat muitai, arba todėl, kad remontui reikėjo įsigyti paslaugų iš trečiųjų asmenų.
- 29 Taigi remdamasis nustatytais faktinėmis aplinkybėmis (apeliantė aiškiai nurodo, kad jų neginčija) *Supremo Tribunal Administrativo* konstatuoja, kad Indijos įmonė ir apeliančė sudarė paslaugų teikimo sutartį („Services Agreement“, kuri nurodoma faktinių aplinkybių santraukoje), kurios 4 sąlygoje aiškiai nurodyta, kad „šia sutartimi nustatytas ryšys tarp [Indijos bendrovės] SEL ir [apeliantės] SWEP yra kliento ir paslaugų teikėjo ryšys <...>, nes SEL veikia savo vardu, o ne [apeliantės] interesais“.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, iš sutarties turinio matyti, kad tai yra paslaugų teikimo sutartis, pagal kurią Indijos bendrovė apeliančiai teikė materialinę ir techninę paramą, siekdama įdiegti vėjo jėgainių remonto infrastruktūrą Portugalijoje.
- 31 Nėra jokio dokumento, kuriame būtų nurodyta, kad apeliančė Indijos bendrovės vardu arba naudai vykdė sudedamųjų dalių keitimo ir remonto veiklą ir, kaip teigia apeliančė, nėra tiesioginio vartojimo ryšio tarp Indijos bendrovės, įrangos gamintojos, ir vėjo jėgainių parkų vystytojų, nes apeliančė veikia kaip tarpininkė susiklosčius tokiems santykiams, kaip paprastai yra šių sutarčių atveju, t. y. apeliančė yra atsakinga už remontą ir pakeitimą tuo atveju, jei projektas kelia problemų, o komponentų gamintojas yra atsakingas už projektą atsakingam asmeniui (šiuo atveju apeliančiai) už remontą ir naujų komponentų tiekimą, kai šie komponentai dėl trūkumų turi būti pakeisti (kaip nurodyta, be kita ko, Indijos bendrovės ir apeliančės kapitalo savininkės Danijos bendrovės sudarytos pirkimo ir tiekimo sutarties 11 punkte). Apibendrinant pažymėtina, kad tai yra gamintojo (Indijos bendrovės) pateiktos prekės garantija ir techninė (šiuo atveju vėjo jėgainių parko veikimo) garantija, kurią apeliančė teikia vėjo jėgainių parkų vystytojams, o į šią techninę garantiją turi būti įtraukta prekės garantija, kurią turi užtikrinti projekto techninę priežiūrą atliekantis asmuo.
- 32 Atsižvelgiant į šią atsakomybės visumą turi būti aiškinamas sandorių apskaitymas, kuris atspindėtas mokesčių administratoriaus akte ir pagal kurį: i) apeliančė

- apskaičiavo ir atskaitė Portugalijoje PVM, susijusį su „pakeistomis mentėmis“, kurias ji importavo; ii) ji neįtraukė į apskaitą jokių priešingų sandorių ar veiklos, kiek tai susiję su originaliomis „mentėmis“ (kurios buvo pakeistos) ir iii) pasamdė trečiuosius asmenis suremontuoti mentes.
- 33 Anot mokesčių administratoriaus, visa ši veikla yra ekonominiai sandoriai, kurie PVM tikslais turi būti laikomi paslaugomis, kurias apelianė teikia Indijos bendrovei pagal prekių garantiją.
- 34 Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad negalima atmesti galimybės, jog skundžiamame sprendime mokesčių administratorius padarė teisingą išvadą, kad apelianės veiksmai, atlikti siekiant išspręsti klientų problemas dėl vėjo jėgainių dalių trūkumų, apskaitos tikslais gali būti kvalifikuojami kaip paslaugų teikimas Indijos bendrovei, o ne vartojimo ryšys tarp jų, nes apelianė ne tik šios bendrovės reikalavo remontuoti prekes su trūkumais ir jas pakeisti, bet ir atliko daug veiksmų, kad sumažintų klientų patirtą žalą, kurią sukėlė nustatyti gamybos trūkumai. Šiais veiksmais tam tikra prasme taip pat buvo siekiama patenkinti Indijos bendrovės būtinybę remontuoti prekes su trūkumais (t. y. vykdant prekės garantiją). Taigi tai yra faktinės aplinkybės, kurias galima priskirti prie plačios (ir visa, kas liko, apimančios) paslaugų teikimo sąvokos, įtvirtintos PVM taikymo taisyklėje (CIVA 4 straipsnis).
- 35 Be to, neatmestina, kad skundžiamame sprendime minėtas paslaugų teikimas teisingai kvalifikuojamas kaip paslaugų teikimas už atlygį, atsižvelgiant į minėto PVM tarnybos direkcijos aplinkraščio Nr. 49424 nuostatas. Kaip numatyta, neatlygintinu gali būti laikomas tik paslaugų teikimas, kai remonto kaina yra įtraukta į prekės kainą. Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad apskaitos požiūriu nei apelianė, nei Indijos bendrovė neįregistravo sandorio kaip „kainos nuolaidos“, o jį įregistravo, kai apelianė pateikė išlaidų, susijusių su sudedamųjų dalių pakeitimu (naujas importas) ir jų remontu, apskaičiavimą (pateikė debeto avizas) Indijos bendrovei.
- 36 Šiems faktams, kurie pagal taikomas teisės nuostatas laikomi įrodytais, pagal minėtą aplinkraščių Nr. 4 turi būti taikoma tokia apmokestinimo tvarka: „kai dalių ar medžiagų, kurios gautos blogos kokybės, gavėjas atlieka jų remonto darbus, kuriuos būtina atlikti dėl tiekėjo atsakomybės, tiekėjo išrašytame skolos arba kredito dokumente turi būti visuomet apskaičiuojamas PVM“.
- 37 Iš esmės, sudarydamos sutartį šalys atskyrė prekės garantiją nuo vėjo jėgainių parko įrengimo paslaugos garantijos, kad būtų paskirstyta jų atsakomybė, nors tiesa, kad vėjo jėgainių parko vystytojui tokio skirtumo nėra, nes apelianė, kaip už techninę priežiūrą atsakingas asmuo, prisiima visą atsakomybę.
- 38 Vis dėlto šios bendros garantijų ir atsakomybės sąlygos buvo „pakeistos“ vėlesne apelianės ir įrangos tiekėjo sutartimi, siekiant greitai išspręsti vėjo jėgainių mentėse nustatytą problemą. Rastas sprendimas, t. y. sutartis, pagal kurią apelianė

(užuoat „reikalavusi“ pakeisti sudedamąsias dalis) įsipareigojo suremontuoti mentes ir importuoti naujas sudedamąsias dalis, prideda keletą „paslaugų“ prie to, kas buvo paprasčiausias įsipareigojimas suteikti garantiją prekėms. Kvalifikuojant šias „paslaugas“ PVM tikslais kyla klausimas, ar pagal 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos direktyvos 77/388/EEB 2 straipsnio 1 punktą tokie sandoriai, kokie nurodyti įmonių sudarytoje sutartyje, galėtų būti kvalifikuojami kaip prekių tiekimas ir paslaugų teikimas neatlygintinai (paprastas išlaidų perkėlimas), jį prilyginant garantijos prekėms teikimą.

- 39 Tokiomis aplinkybėmis, nepaisant to, kas išdėstyta, ir susipažinęs su visa informacija, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro išvadą, kad nei Įstatyme (CIVA nuostatos), nei 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos direktyvoje 77/388/EEB (redakcija, galiojusi klostantis faktinėms aplinkybėms), nei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nedviprasmiškai ar aiškiai neatsakoma į šioje byloje pateiktus klausimus.
- 40 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad nors valstybių narių teismai turi jurisdikciją taikyti Sąjungos teisę, pagal SESV 267 straipsnio b punktą jurisdikciją aiškinti „Sąjungos institucijų, įstaigų ar organų aktus“ turi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas. Be to, kaip nurodyta SESV 267 straipsnio trečiojoje pastraipoje, „tokiam klausimui [dėl Sąjungos institucijų aktų išaiškinimo] iškilus nagrinėjant bylą valstybės narės teisme, kurio sprendimas pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiamas teismine tvarka, tas teismas dėl jo kreipiasi į Teismą“.
- 41 Taigi turėdamas abejonių dėl 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos direktyvos 77/388/EEB 2 straipsnio aiškinimo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad prieš priimdamas sprendimą jis turi pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą.